JUDECĂTORIA ORHEI

Dosar nr. 5r-42/2026
Nr. PIGD 4-26020099-38-5r-19022026

HOTĂRÂRE
În numele Legii

23 iunie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător Mihail Josanu
Grefierului Irina Buhaniuc
cu participarea:
Petiționarului Anton Surchicin
în lipsa:
Agentului constatator Gheorghe Margin

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, contestația depusă de Anton Surchicin împotriva deciziei agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025,

c o n s t a t ă:

La data de 19 februarie 2026 prin intermediul cancelariei Judecătoriei Orhei, sediul Central a parvenit spre examinare în instanță contestația depusă de Anton Surchicin împotriva deciziei agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025.

Prin contestația dedusă judecății, s-a solicitat admiterea contestației, anularea deciziei agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025 și restituirea materialelor cauzei Inspectoratului de Poliție Orhei pentru reexaminare, în vederea stabilirii complete și obiective a adevărului, cu aprecierea tuturor probelor.

În motivarea contestației, s-a menționat că decizia contestată i-a fost adusă la cunoștință la 06 februarie 2026. Nu este de acord cu decizia contestată, deoarece a fost adoptată fără

efectuarea unui control complet și obiectiv, or agentul constatator nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei. La materialele cauzei lipsesc procesele-verbale de audiere a martorilor, deși în decizie este indicat că „*Ulterior, fiind audiați martorii care au fost în biroul primarului Botnari Ion ....*”. Absența proceselor-verbale constituie o încălcare gravă a normelor procedurale, întrucât declarațiile martorilor reprezintă mijloace de probă conform art. 425 din Codul contravențional. Or, simpla menționare în decizie a unor declarații neconsemnate oficial nu poate substitui administrarea legală a probelor. De asemenea, nu a fost efectuată o analiză obiectivă a probei video în coraport cu celelalte probe, fapt ce împiedică verificarea reală a concluziilor și afectează caracterul motivat al actului administrativ.

Poziția participanților la proces.

Petiționarul Surchicin Anton, în ședința de judecată a susținut contestația depusă și a pledat pentru admiterea acesteia în sensul formulat, invocând faptul că agentul constatator nu a examinat cazul conform exigențelor legale.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Gheorghe Margin, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat în proces, astfel că, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data, locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la o participare efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator nu s-a prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei. La acest aspect, instanța de judecată remarcă faptul că un alt agent constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Stanislav Bucur, fără a prezenta dovada dispusă de conducătorul autorității publice privind înlocuirea sa cu agentul constatator care a instrumentat cauza, contrar exigențelor art. 455 alin. (2^1) și (2^2) din Codul contravențional, a solicitat amânarea examinării prezentei cauze de două ori, ulterior, deși a fost citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în proces.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind petiționarul, examinând contestația depusă de Anton Surchicin împotriva deciziei agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025, în coroborare cu actele anexate la dosarul contravențional, instanța de judecată remarcă următoarele.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. **Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia** sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

Așadar, examinând admisibilitatea contestației prin prisma respectării termenului de contestare, instanța de judecată reține că, deși actul contestat al agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei a fost adoptat la 09 ianuarie 2026, la

materialele cauzei lipsește dovada confirmativă sub formă de aviz de recepție sau recipisă semnată de petiționarul Anton Surchicin, care să probeze transmiterea și comunicarea oficială a copiei deciziei către cel din urmă.

În această ordine de idei, instanța de judecată subliniază că termenul imperativ de 15 zile instituit de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional nu poate începe să curgă în mod abstract sau automat de la data emiterii actului de către autoritate, ci exclusiv de la data înmânării efective sau de la data la care persoana vătămată a luat cunoștință de facto cu textul și motivele soluției adoptate. O interpretare contrară ar institui un formalism excesiv și ar transforma dreptul la contestare într-o iluzie juridică, încălcând direct garanțiile constituționale privind accesul liber la justiție prevăzute de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Prin urmare, în absența unei dovezi certe din care să rezulte că Inspectoratul de Poliție Orhei a transmis decizia prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție anterior acestei date, instanța va reține că începutul curgerii termenului este data de 06 februarie 2026, când petiționarul a făcut cunoștință *de facto* cu actul contestat.

Drept urmare, ținind cont că prezenta contestație a fost depusă la data de 17 februarie 2026, adică în a 11-a zi de la data aducerii la cunoștință, instanța conchide că termenul de 15 zile prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional a fost pe deplin respectat de către petiționarul Anton Surchicin.

În continuare, instanța de judecată relevă că potrivit art. 374 alin. (2) și (2^1) din Codul contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenţiei.

Articolul 440 alin. (1) și (3) din Codul contravențional, prevede că constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. În cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol. Dacă există temeiuri rezonabile, agentul constatator, prin decizie motivată, prelungeşte termenul de examinare a cauzei contravenţionale, care nu poate depăşi termenul general de prescripţie, sau emite o decizie asupra cauzei.

În contextul rigorilor procesuale instituite de normele de drept sus-menționate, instanța de judecată va examina legalitatea și temeinicia actului contestat prin raportare directă la elementele de fapt și mijloacele de probă administrate în cursul procedurii contravenționale. Sub aspect probatoriu, din analiza înscrisurilor atașate la dosarul cauzei prin prisma dispozițiilor imperative ale **art. 425 din Codul contravențional**, se reține existența proceselor-verbale de audiere a martorilor, probe ce se coroborează nemijlocit cu suportul optic ce stochează cele două înregistrări video, mijloace de dovadă prevăzute expres de alin. (2) al aceluiași articol, prin care

au fost dobândite elemente de fapt certe ce materializează vizual consecințele directe ale agresiunii fizice prin scuipare comise asupra victimei Anton Surchicin.

Concomitent, analizând materialul probator administrat prin prisma exigențelor alin. (3) și (4) din Codul contravențional, potrivit cărora nicio probă nu are o valoare prestabilită, instanța constată că agentul constatator a omis să acorde o apreciere juridică divergențelor evidente dintre declarațiile subiecților audiați în raport cu elementele de fapt cu caracter obiectiv. Asta deoarece, prin declarațiile martorului Surchicin Valentina, secretarul Consiliului local Chiperceni, se indică în mod direct că fapta de agresiune a fost comisă de către Spatari Tudor - depoziție care se confirmă reciproc cu elementele de fapt fixate pe suportul video privind urmele de pe fața victimei, în timp ce autoritatea competentă a ignorat aceste convergențe probatorii, nepronunțându-se asupra declarațiilor de negare ale celorlalți martori și neîndeplinindu-și obligația de evaluare a probelor în ordinea alin. (5) din același articol.

Contrar elementelor de fapt constatate din coroborarea probatoriului administrat, instanța constată că agentul constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei a refuzat să purceadă la evaluarea fondului cauzei, generând prin această omisiune adoptarea unui act vădit viciat sub aspectul formei și al substanței juridice. Decizia din 09 ianuarie 2026, prin care s-a dispus „*de decontat matrialul înregistrat în REI-2 sub nr. 11810 la dosarul de nomenclator al Inspectoratului de Poliție Orhei și de transmis în serviciul static al Inspectoratului de Poliție Orhei*”, reprezintă o eludare directă a normelor de competență și de procedură prevăzute de **art. 447[1] din Codul contravențional**, normă imperativă care stabilește că procesul contravențional început de drept se finalizează exclusiv prin adoptarea uneia dintre soluțiile de fond prevăzute exhaustiv la alin. (3) pct. 6), respectiv: încetarea procesului contravențional sau stabilirea vinovăției și aplicarea sancțiunii contravenționale.

Pe cale de consecință, ținând cont de faptul că agentul constatator a simulat procesul contravențional și a trecut nelegal cazul la rebut, instanța de judecată este obligată să intervină pentru restabilirea ordinii de drept prin aplicarea raționamentelor cu valoare de principiu statuate în Avizul Consultativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 1avc-2/2025 din 10 septembrie 2025. Așadar, conform lit. b) și d) din dispozitivul actului de unificare a jurisprudenței enunțat, instanța supremă a stabilit indubitabil că norma de la art. 396 alin. (3[1]) din Codul contravențional nu instituie o cale prealabilă de atac la procuror, iar în ipoteza în care actul contestat se rezumă la o simplă trecere la rebut a materialului fără o examinare efectivă a cauzei, judecătorul are obligația imperativă de a aplica art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional și de a dispune restituirea dosarului către agentul constatator în vederea emiterii unei decizii oficiale, în formă autentică.

Mai mult ca atît, în ipoteza în care se pune problema respectării unei reglementări care are ca obiect protecţia drepturilor garantate de Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, aceasta impune organizarea unui sistem judiciar de anchetă eficace la finalizarea căruia să nu existe nici o aparenţă de apreciere arbitrară a circumstanţelor care s-au aflat la originea faptei sau investigaţiei

Conform articolului 2 Codul contravenţional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Instanța a constatat că în cadrul efectuării controlului plângerii victimei, agentul constatator a efectuat un spectru deficitar de măsuri procesuale de cercetare şi de analiză, care nu acoperă omisiunile notificate de autorul sesizării.

În prezenţa omisiunilor reliefate, instanţa concluzionează că, nu au fost elucidate toate aspectele invocate, astfel încât asupra deciziei atacate planează dubii la capitolul temeiniciei acesteia.

În contextul celor sus precizate, se reține că pentru a conchide asupra unei soluţii, se impunea examinarea şi corelarea circumstanţelor faptice distinse pe caz, cu elementele componenţei de infracţiune sau contravenţie care se pretind a fi obiect al investigațiilor în speţă, iar la caz lipseşte o analiză juridică suficientă şi convingătoare a componenţei contravenţiei, infracțiunii pe marginea căreia a fost sesizat organul constatator competent, pentru a stabili cu certitudine prezenţa sau lipsa elementelor acesteia.

Instanța constată că aspectele conturate în plângere au rămas fără examinare, iar ca urmare, soluţia adoptată de agentul constatator, nu poate fi apreciată de către instanţă ca fiind una temeinică.

CtEDO a concluzionat că distincţia între contravenţii şi infracţiuni, existentă în legislaţia internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidenţă a art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale. La examinarea cauzelor contravenţionale urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Subsidiar, articolul 20 alin.(1) din Constituţia Republicii Moldova garantează şi apără dreptul de acces liber la justiţie stabilind că, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

În acest sens, în jurisprudenţa sa, Curtea Constituţională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispoziţiile articolului 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituţie are acelaşi câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenţie.

Caracterul echitabil al procesului penal, fie contravenţional, trebuie apreciat având în vedere întreg procesul. În acest sens, în cauza Ibrahim şi alţii v. Regatul Unit [MC], 13 septembrie 2016, Curtea Europeană a sistematizat o listă neexhaustivă de factori relevanţi pentru evaluarea caracterului echitabil al procesului penal, printre care: (I) cadrul juridic care reglementează admisibilitatea [şi aprecierea] probelor; (II) calitatea probelor şi dacă circumstanţele în care au fost obţinute pun la îndoială credibilitatea sau acurateţea acestora; (III) existenţa sau inexistenţa posibilităţii pentru persoană de a contesta autenticitatea probelor şi de a se opune utilizării acestora; (IV) ponderea probelor şi, în special, dacă probele au format o parte integrantă sau o parte semnificativă a celor care au stat la baza condamnării, precum şi ponderea altor mijloace de probă în cauză (§ 274).

Relevantă în acest sens fiind și considerentele expuse în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 23 ianuarie 2020 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 6 pct. 11^1) Cod de procedură penală *(definiția noțiunii de „eroare gravă de fapt”)*, conform cărora:

„51. Cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

52. Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau

nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea De Tommaso v. Italia [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența citată acolo; Hodžić v. Croația, 4 aprilie 2019, § 58; Makeyan și alții v. Armenia, 5 decembrie 2019, § 47).

53. Așadar, dreptul la un proces echitabil obligă instanțele de judecată să examineze în mod adecvat observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți și să pronunțe o hotărâre motivată. În ipoteza în care instanța de recurs nu ar remedia eventualele deficiențe admise de către prima instanță sau de către instanța de apel, atunci există riscul afectării corectitudinii generale a procedurii din perspectiva articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (e.g. a se vedea Mehdiyev v. Azerbaidjan, 31 octombrie 2019, § 41) și a articolului 20 din Constituție. Instanța de recurs trebuie să cenzureze orice rezultat al vreunei erori manifeste de fapt sau de drept.”.

Soluția adoptată de către agentul constatator prin întocmirea deciziei din 09 ianuarie 2026, prin care s-a dispus decontarea materialului înregistrat în REI-2 sub nr. 11810 la dosarul de nomenclator al Inspectoratului de Poliție Orhei și transmiterea în serviciul static al Inspectoratului de Poliție Orhei, nu corespunde exigenţelor unei soluţii motivate.

De asemenea, instanța ajunge la convingerea că anularea deciziei din 09 ianuarie 2026 cu restituirea materialele cauzei contravenționale Inspectoratului de Poliţie Orhei, în vederea înlăturării omisiunilor notificate în partea motivatoare a prezentei hotărâri, va fi în măsură să împiedice apariţia unei încălcări şi va oferi o satisfacţie echitabilă victimei, în spiritul garantat de articolul 20 din Constituţia Republicii Moldova.

Se evidențiază că, la etapa de examinare suplimentară a plângerii, urmează să se ţină cont de cele menţionate de instanţă în prezentul act judecătoresc şi, pentru a exclude repetarea erorilor admise în cadrul primului set de proceduri, urmează să se verifice toate circumstanţele invocate în plângerea înregistrată în REI – 2 cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025, cu înlăturarea tuturor omisiunilor notificate la caz, conform procedurii stabilite de lege.

În concluzia celor expuse, instanţa de judecată va anula decizia agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025 și restituirea materialelor cauzei Inspectoratului de Poliţie Orhei, pentru examinare suplimentară.

În conformitate cu art. 448, art. 453 lit. a), art. 460, art. 462 şi art. 463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Surchicin Anton.

Se anulează decizia agentului constatator Gheorghe Margin din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei din 09 ianuarie 2026 emisă pe materialului înregistrat în REI-2 al Inspectoratului de Poliție Orhei cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025.

Se restituie Inspectoratului de Polițe Orhei materialele acumulate pe marginea plângerii lui Surchicin Anton înregistrată în REI-2 cu nr. 11810 din 31 decembrie 2025, pentru examinare suplimentară.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Mihail Josanu